

Arrest

nr. 171 428 van 7 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 9 november 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesemorie.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

1.1. Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, die op 1 maart 2016 in werking is getreden, bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoon. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing.”

1.2. Op 18 juli 2012 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 21 oktober 2012 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met onderhavig beroep.

1.3. Op 28 november 2013 diende de verzoekende partijen opnieuw een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 7 mei 2014 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met een annulatieberoep dat werd ingediend op 16 juni 2014 (rolnummer X).

1.4. Met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking van 17 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2016, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

1.5. Ter terechtzitting wordt gesteld dat dit alles concreet inhoudt dat enkel het beroep zal worden behandeld dat werd ingediend tegen de in punt 1.3. bedoelde beslissing tenzij de verzoekende partijen hun belang aantonen bij het behandelen van het beroep dat werd ingediend tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing.

1.6. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 118 271 en 154 487 (volgnr. 8) worden samen opgeroepen, waarbij de voorzitter erop wijst dat artikel 39/68-3 van de wet van 15 december 1980 hierop van toepassing is en de draagwijdte van dit wetsartikel uiteenzet.

De verzoekende partijen gedragen zich naar de wijsheid voor wat de toepassing van voormeld wetsartikel betreft met het voorbehoud dat het eventuele vaststellen van de afstand in de oudste zaak geen invloed mag hebben op de inhoudelijke beoordeling van de meer recente. Zij verduidelijken tevens, op vraag van de voorzitter, dat het beroep in de zaak 154 487 moet worden geacht te zijn gericht tegen zowel de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk wordt verklaard als tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij deze laatste beslissing moet worden beschouwd als een volgbeslissing van de eerste.”

1.7. De twee beroepen betreffen verschillende beslissingen en derhalve kan de afstand in onderhavige zaak geen invloed hebben op de inhoudelijke beoordeling van de zaak bedoeld in punt 1.3. Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad tonen de verzoekende partijen niet aan dat zij alsnog belang hebben bij de behandeling van onderhavig beroep voor zover het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing. Zij verzetten zich derhalve niet tegen de vaststelling dat zij worden geacht afstand te doen van huidig beroep voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing (bevel om het grondgebied te verlaten), gericht aan de tweede verzoekende partij

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de Vreemdelingenwet *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie”* waarin *“alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

In casu worden het eerste en het tweede middel zoals ontwikkeld in het verzoekschrift letterlijk herhaald in de synthesesmemorie. Een dergelijke synthesesmemorie kan niet worden beschouwd als een wetsconforme synthesesmemorie. Om die reden wordt het beroep verworpen voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het beroep wordt vastgesteld voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA